

3 Ontslagvergoeding

9. De eerste stap is om g uit te rekenen. Bob heeft voor zijn 40^e 10 jaar gewerkt. Dit levert $10 \cdot 1 = 10$ dienstjaren op. Tussen zijn 40^e en zijn 50^e heeft hij ook 10 jaar gewerkt. Dit levert $10 \cdot 1,5 = 15$ dienstjaren op. Na zijn 50^e heeft hij nog 2 jaar gewerkt. Dit levert $2 \cdot 2 = 4$ dienstjaren op. In totaal geldt dus $g = 10 + 15 + 4 = 29$. Aangezien geldt dat $m = 4300$ kunnen we de formule invullen. Dit geeft $V_1 = 0,5 \cdot 4300 \cdot 29 = 62350$ euro, en dat is inderdaad meer dan 60000.
10. De maximale ontslagvergoeding die Henk kan krijgen is 54 keer zijn bruto maandsalaris, oftewel $54 \cdot m$. We moeten dus de vergelijking $V_2 = 54 \cdot m$ oplossen:

$$\begin{aligned} 6 \cdot m + 2,4 \cdot m \cdot d &= 54 \cdot m, \\ 6 + 2,4 \cdot d &= 54, \\ 2,4 \cdot d &= 54 - 6 = 48, \\ d &= \frac{48}{2,4} = 20. \end{aligned}$$

Hij krijgt dus na 20 jaar voor het eerst zijn maximale ontslagvergoeding.

11. In het tweede model krijgt iemand voor zijn 36^e een vaste vergoeding die onafhankelijk is van het aantal dienstjaren. Als je een situatie zoekt waarbij dit onvoordelig is ten opzichte van een betaling *per jaar*, moet je als voorbeeld iemand nemen die lang heeft gewerkt voor zijn 36^e. Neem als voorbeeld iemand die van zijn 20^e tot zijn 35^e bij een bedrijf werkt. Volgens de eerste formule krijgt hij dan $V_1 = 0,5 \cdot m \cdot 15 = 7,5 \cdot m$ uitbetaald, terwijl hij volgens de tweede formule $V_2 = 6 \cdot m + 2,4 \cdot m \cdot 0 = 6 \cdot m$ krijgt. In dit geval is de eerste formule dus voordeliger.
12. We hebben $j = 13,5 \cdot m$, oftewel $m = \frac{j}{13,5}$. Als we dit invullen in de formule voor V_2 krijgen we

$$\begin{aligned} V_2 &= 6 \cdot m + 2,4 \cdot m \cdot d, \\ &= 6 \cdot \frac{j}{13,5} + 2,4 \cdot \frac{j}{13,5} \cdot d, \\ &= \frac{6}{13,5} \cdot j + \frac{2,4}{13,5} \cdot j \cdot d. \end{aligned}$$

De gevraagde getallen zijn dus $\frac{6}{13,5} \approx 0,44$ en $\frac{2,4}{13,5} \approx 0,18$.